Härg ütelnud jälle: „ewska
weetilk maha!“ Hans
wisanud weetilga maha.
Kohe olnud ilmatu suur
järw nende taga. Jälle wana
poganatel häda suur, ei saa
järwest läbi ja jäenudki
pikkisilmi käik Hansu
järele järwe koldale wah-
tima. Hans istunud
härja seljas ja säitnud
ikka edasi. Pupeal rääkinud
härg Hansule: „Siin on
üks kari, ma lähen sinna
karja hulka teistega kaew-
lema. Sina waata hoolega,
kuhu mu sarw kukub,
wöta ära ja pista tasku.
Kui sull midagi tarwis
on, siis sunduta sarwe

külge ja ütle: sarweke, sarweke!
tee seda! siis teeb ta seda kohe.
Hans roninud härja turjalt
maha ja härg läinud kohe
teistega kaewlema. Wäheaja
pärast kuukunudki tollsarw
maha. Hans läinud kärmest,
wötnud sarwe maast üles ja
pistnud tasku. Siis läinud ta
üksi oma teed rahuga edasi
ega ole tulnud meeldegi et
härja sarw taskus olnud ja
et midagi ka selle läbi wöib
ära teha. – Nälg kippunud
juba peale, köht olnud koledaste
tühi, ei saa kuskilt süia. Wii-
maks jöudnud ta ometi ühe
kuninga juurde, kes mitte
wäga kaugel ei wöinud olla
ja kaubelnud ennast kohe